

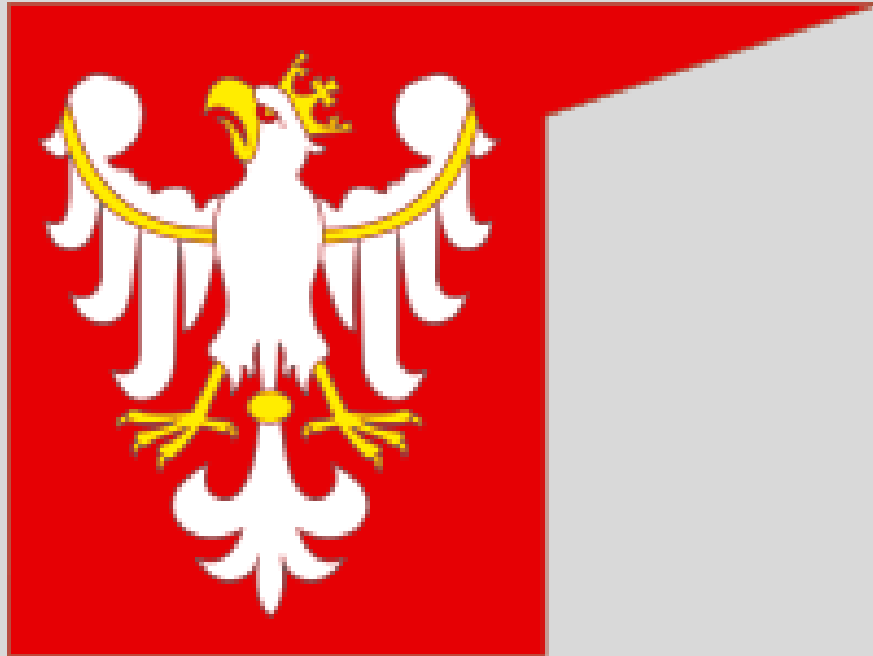
FLAGA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Historia polskiej flagi

Pierwotnie polską barwą narodową był karmazyn uważany za najszlachetniejszy z kolorów. Wykorzystywany był on jako symbol dostojności i bogactwa. Z uwagi na cenę barwnika potrzebnego do uzyskania tego koloru mało kto mógł sobie na niego pozwolić dlatego też był on wykorzystywany jedynie przez najbogatszą szlachtę i dostojników państwowych.

Pierwsze chorągwie i sztandary Polski były koloru czerwonego z wyszytym białym orłem.

Rzeczpospolita Obojga Narodów posiadała sztandar z trzech pasów – na górze i na dole pas czerwony, a w środku biały. Często umieszczano na nim Herb Rzeczypospolitej Obojga Narodów - czterodzielną czerwoną tarczę herbową, na której przemiennie znajduje się Biały Orzeł i biała Litewska Pogoń.

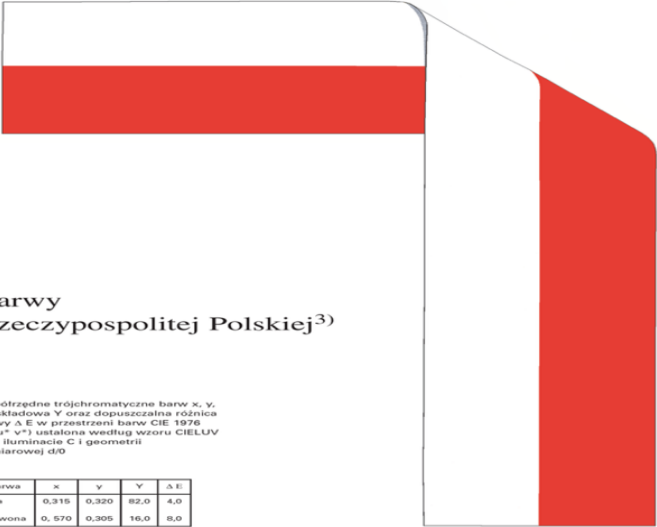
Pierwsza regulacja prawna dotycząca flagi została przyjęta 7 lutego 1831 roku w uchwale Sejmu Królestwa Polskiego. Był to kompromis między barwą białą nadaną przez Augusta II Mocnego, a trójbarwną – białą – czerwono – szafirową (barwy konfederacji barskiej) proponowaną przez Towarzystwo Patriotyczne. Wybrane zostały kolory herbu Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, czyli biały z czerwonym

1 sierpnia 1919 roku, po odzyskaniu niepodległości Sejm Ustawodawczy przyjął, że kolorami flagi będzie biało-czerwony, ale ustalił także, że będą to dwa podłużne równoległe pasy – na górze biały, a na dole czerwony. Nie ustalono jednak odcienia czerwieni. W 1921 roku Ministerstwo Spraw Wojskowych wydało broszurę "Godło i barwy Rzeczypospolitej Polskiej", w której czerwień była karmazynowa. Sześć lat później Prezydent Rzeczypospolitej wydał rozporządzenie, w którym karmazyn został zmieniony na cynober.

Po wojnie w roku 1955 władze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przyjęły Dekret, w którym flaga państwowa ma kolor biały i czerwony, z czego biały znajduje się na górze, a czerwony na dole, gdzie czerwony jest odcieniem cynobru. Obowiązywał do roku 1980, w którym Sejm przyjął ustawę określającą wygląd flagi – znowu zmieniono odcień czerwieni, tym razem dokładnie opisany. Ustawa określiła także sposób umiejscowienia flagi w układzie pionowym (kolor biały umieszcza się zawsze po lewej stronie).

Dziennik Ustaw Nr 235 — 15499 — Poz. 2000
Załącznik nr 2

**Barwy
Rzeczypospolitej Polskiej³⁾**

Współrzędne trójkromatyczne barw x , y ,
ich składowa Y oraz dopuszczalna różnica
barwy ΔE w przestrzeni barw CIE 1976
(L^* , a^* , b^*) ustalona według wzoru CIEUV
przy iluminacji C i geometrii
pomiarowej 4/0

Barwa	x	y	Y	ΔE
biała	0,318	0,320	82,0	4,0
czerwona	0,570	0,305	16,0	8,0

*Obecny kształt oraz barwy flagi państwowej Rzeczypospolitej Polskiej określa ustawa z dnia 31 stycznia 1980 roku (z kilkoma nowelizacjami). Są to dwa równe prostokąty o biało-czerwonych barwach, które odwzorowują kolory godła polskiego [biały orzeł na czerwonym tle], obowiązującego od XIII wieku, kiedy to panująca dynastia Piastów, wizerunek orła białego uznała za oficjalny symbol państwa. Znak w herbie lub godle jest ważniejszą jego częścią, dlatego biały jest na górze, czerwony na dole. Kolory polskiej flagi mają następujące znaczenie. **Kolor biały** oznacza srebro, a także wodę oraz czystość. **Kolor czerwony** jest symbolem ognia, oznacza odwagę i waleczność.*

W Polsce istnieje także inny wariant flagi państwowej – biało-czerwone pasy z godłem Polski umiejscowionym na białym pasie. Tej flagi jednak mogą używać wyłącznie placówki dyplomatyczne poza granicami naszego kraju, lotniska cywilne, kapitanaty i bosmanaty w portach oraz jednostki pływające jako banderę RP, ponieważ flagą biało-czerwoną oznacza się na wodzie jednostki pilotujące.

Modyfikacją flagi państwowej z godłem jest bandera wojenna. Bandera wojenną jest prostokątny płat tkaniny o barwach Rzeczypospolitej Polskiej, zakończony dwoma trójkątnymi językami na wolnym liku. Pośrodku długości białego pasa, mierzonej od liku przydrzewcowego do wierzchołka wcięcia między językami, jest umieszczone godło Rzeczypospolitej Polskiej.

Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej jest jednym z najmłodszych polskich świąt narodowych. Obchodzimy go 2 maja, począwszy od 2004 roku. W tym dniu chcemy okazać szacunek naszej fladze narodowej, wywieszając ją w widocznych miejscach. W całej Polsce organizowane są różne uroczystości patriotyczne. Niektórzy noszą w tym dniu biało-czerwone kotyliony.

Znieważenie, niszczenie, uszkodzenie lub usuwanie flagi Polski to występki zagrożony karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo karą pozbawienia wolności do roku. Art. 137 § 1 Kodeksu karnego w tym samym zakresie obejmuje ochroną godło, sztandar, chorągiew, banderę, flagę lub inny polski znak państwowy.

Naruszenie przepisów o używaniu flagi Polski stanowi wykroczenie określone w art. 49 § 2 Kodeksu wykroczeń zagrożone karą aresztu lub grzywny.

**Flaga polska z przestrzelinami podczas
Powstania Warszawskiego 1944 rok.**

